

φιλόπτωχος

φιλόπτωχος, -η, -ο, επίθ. [<μσν. φιλόπτωχος <φίλος + πτωχός>], φιλόπτωχος·

- *δεν είμαι της φιλοπτώχου ή τι είμαι εγώ, της φιλοπτώχου*; ειρωνική έκφραση ατόμου που αρνιέται να μας βοηθήσει: «όποιος θέλει βοήθεια, τρέχει αμέσως σε μένα. Τι είμαι εγώ, της φιλοπτώχου;»·

- *είναι της φιλοπτώχου*, **α.** λέγεται ειρωνικά για άτομο που έχει την τάση να βοηθάει τους άλλους και που για το λόγο αυτό πολλές φορές πέφτει θύμα εξαπάτησης: «μην εμπιστευτείς σ' αυτόν τα λεφτά σου, γιατί είναι της φιλοπτώχου». **β.** λέγεται ειρωνικά για γυναίκα που ενδίδει χωρίς καμιά δυσκολία στις ερωτικές προτάσεις των αντρών: «εμείς έχουμε λύσει το σεξουαλικό μας πρόβλημα, γιατί στην παρέα μας έχουμε και μια που είναι της φιλοπτώχου». Αναφορά ιδίως στα διάφορα εκκλησιαστικά ιδρύματα, που βοηθούν τους φτωχούς.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας